

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 10T/7/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6125010148
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 05. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Radovan Greško
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2025:6125010148.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Banskej Bystrici samosudcom JUDr. Radovanom Greškom, v trestnej veci obžalovaného A. B. C., nar. XX.XX.XXXX, stíhaného za prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona, v Banskej Bystrici na hlavnom pojednávaní dňa 30.05.2025, takto

rozhodol:

obžalovaný A. B. C. nar. 15.08.1996 v Brezne, trvale bytom D. XX, E. A.

uznáva sa za vinného, že

11.05.2024 v čase okolo 21.35 h v Banskej Bystrici, na ulici F. G. H., viedol osobné motorové vozidlo zn. Subaru Impreza ev. č. I. XXX A., kde bol zastavený a kontrolovaný hliadkou PMJ, KR PZ, Banská Bystrica, pri kontrole bol vyzvaný, aby sa podrobil lekárskemu vyšetreniu spojenému s odberom biologického materiálu za účelom zistenia návykových látok v jeho organizme, ktorej výzve vyhovel, pričom vo vzorke krvi, ktorá mu bola odobratá dňa 11.05.2024 v čase o 22.00 h na urgentnom príjme v nemocnici F. D. Roosevelta v Banskej Bystrici, mu bolo jej následným vyšetrením metódou plynovej chromatografie v spojení s hmotnostným spektrometrom v úrade pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou, Súdno-lekárskom a patologicko-anatomickom pracovisku Banská Bystrica, zistené 224 ng/ml metamfetamínu, 16 ng/ml amfetamínu a 126 ng/ml 3,4-metylendioxy-Nmetylamfetamínu,

t e d a

vykonával v stave vylučujúcom spôsobilosť, ktorý si privodil vplyvom návykovej látky, činnosť, pri ktorej by mohol ohroziť život alebo zdravie ľudí alebo spôsobiť značnú škodu na majetku,

č í m s p á c h a l

prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona.

Za to sa odsudzuje:

Podľa § 289 ods. 1 Tr. zákona s použitím § 36 písm. l) Tr. § 38 ods. 2 Tr. zákona, § 54 Tr. zákona na trest povinnej práce v trvaní 240 (dvestoštyridsať) hodín.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2, ods. 3 Tr. zákona obžalovanému ukladá trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v trvaní 67 (šesťdesiatšedem) mesiacov.

Podľa § 61 ods. 8 Tr. zákona obžalovanému do trestu zákazu činnosti započítava čas od zadržania vodičského oprávnenia od 11.05.2024.

o d ō v o d n e n i e :

Na základe obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Banská Bystrica podanej na Okresný súd Banská Bystrica dňa 18.02.2025 pod č. 3Pv 268/24/6601-17, prejednal súd trestnú vec proti obžalovanému A. B. C., stíhanému za prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona, na tom skutkovom základe, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Obžalovaný B. C. na hlavnom pojednávaní dňa 30.05.2025 urobil po prednesení obžaloby prokurátorom vyhlásenie v zmysle § 257 ods. 1 písm. b) Trestného zákona, že je vinný zo spáchania skutku, ktorý mu je kladený za vinu vo vyššie označenej obžalobe. Keďže na všetky otázky súdu, položené mu, po poučení o neodvolateľnosti prijatého vyhlásenia o vine a v tomto rozsahu aj o nenapadnuteľnosti takéhoto vyhlásenia o vine odvolaním, ani dovolaním, okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku, podľa ust. § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g) a h) Trestného poriadku odpovedal obžalovaný kladne, po súhlasnom stanovisku prokurátora súd jeho vyhlásenie prijal a rozhodol, že dokazovanie, v rozsahu priznania spáchania skutku sa na hlavnom pojednávaní nevykoná. Súd tak rozhodol z dôvodu, že vyhlásenie obžalovaného o vine bolo v zhode s dokazovaním vykonaným v prípravnom konaní a tiež z dôvodu, že konaním obžalovaného boli naplnené všetky znaky skutkovej podstaty prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona. Súd mal teda za to, že týmto postupom bolo dostatočne preukázané, že skutok úmyselne spáchal obžalovaný spôsobom uvedeným v skutkovej vete obžaloby, v dôsledku čoho bol tento skutok aj správne právne kvalifikovaný a následne súd vykonal dokazovanie iba čo sa týka výroku o treste a ochrannom opatrení.

Pri úvahách o druhu trestu a jeho výmere postupoval súd v zmysle ust. § 34 ods. 1 až 4, ods. 6 Trestného zákona, pričom vzal do úvahy spôsob spáchania trestného činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, osobu obžalovaného a možnosť jeho nápravy.

V súvislosti s rozhodovaním o treste u obžalovaného súd poukazuje na základné pravidlá použité pri ukladaní trestu. Medzi ne v prvom rade patrí ust. § 34 ods. 1 Trestného zákona zakotvujúce účel trestu, podľa ktorého trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, ktorým má pôsobiť zákon na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatelom trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabráneniu trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu – rehabilitácia) a jednak aj voči ďalším členom spoločnosti, potencionálnym páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti).

Ochrana spoločnosti sa teda uskutočňuje dvoma prvkami, a to prvkom donútenia (represie) a prvkom výchovy. Oba prvky sa uplatňujú zásadne súčasne v každom treste, pričom treba mať na zreteli dôležitosť vzájomného pomeru medzi trestnou represiou a prevenciou. Ochrana spoločnosti pred páchatelmi trestných činov, vrátane ochrany práv a slobôd jednotlivých členov spoločnosti, robí z trestu prostriedok sebaobrany spoločnosti pred trestnými činmi. Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potencionálnych páchatelov od páchania trestných činov, ale i utvrdenie pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou (retribúcia). V treste je teda obsiahnuté aj spoločenské odsúdenie, negatívne ohodnotenie páchatela a jeho činu, a to tak právne, ako aj etické.

Osobu páchatela treba hodnotiť vo všetkých súvislostiach. V rámci hodnotenia osoby páchatela nemožno obísť ani možnosti jeho nápravy.

Zásady proporcionálnosti trestu znamená, že trest musí byť úmerne k spáchanému trestnému činu. Úmernosť trestu okrem iného určujú aj pohnútky páchatela a možnosti jeho nápravy.

Úsudok o možnosti nápravy páchatel'a si súd vytvára z veľkej časti už na základe hodnotenia povahy a závažnosti spáchaného trestného činu (t. j., či ide o prečin, zločin, obzvlášť závažný zločin) pri náležitom zhodnotení osoby páchatel'a. Možnosť nápravy páchatel'a konkretizuje jeho osoba vo všetkých zásadných súvislostiach. Primárne ide o stavenie prognózy budúceho vývoja správania sa páchatel'a na základe objasnenia jeho osobnostných vlastností a ich spojitostí so spáchaným trestným činom vrátane vplyvu sociálnej mikroštruktúry. Z hľadiska posúdenia možnosti nápravy páchatel'a, má veľký význam celkový spôsob jeho života a jeho správania pred spáchaním trestného činu a postoj k spáchanému trestnému činu (Rt 23/1967). Záver súdu o možnosti nápravy páchatel'a musí byť vždy v plnom súlade s ochranou, ktorú súd uložením trestu poskytuje záujmom spoločnosti, štátu a členov spoločnosti pred útokmi páchatel'ov trestných činov a výchovným pôsobením na ostatných členov spoločnosti.

V intenciách vyššie spomenutých základných zásad ukladania trestov súd prihliadol u obžalovaného na jeho osobné pomery, keď zistil, že obžalovaný žije v spoločnej domácnosti so svojimi rodičmi, kedy pomery v rodine sú dobré. Pracuje v súkromnej spoločnosti ako predajca, pričom pred zadržaním vodičského oprávnenia pracoval v predmetnej spoločnosti ako obchodný zástupca. Obžalovaný súčasne je študentom H. J. K. L. B., C. XX, XXX XX A., a to prvého roku štúdia na druhom stupni vysokoškolského štúdia, ktoré realizuje dennou formou.

Z priestupkového registra vyplýva, že bol v minulosti dvakrát priestupkovo postihnutý, v oboch prípadoch za priestupok na úseku dopravy, za čo mu bola uložená sankcia vo forme pokuty vo výške 10 Eur a 20 Eur.

Z odpisu registra trestov vyplýva, že obžalovaný má v tomto evidovaný jeden záznam a to na podklade trestného rozkazu Okresného súdu Zvolen, sp. zn. 5T/34/2015 zo dňa 13.03.2015, právoplatný dňa 08.04.2015, ktorým bol uznaný vinným z prečinu ohrozovania pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 3 písm. c) Trestného zákona a bol mu uložený peňažný trest vo výške 1000 Eur, pre prípad úmyselného zmarenia peňažného trestu mu bol uložený náhradný trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiace a zároveň trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v trvaní 24 mesiacov.

Zo spisu Okresného súdu Zvolen, sp. zn. 5T/34/2015 súd zistil, že po podaní obžaloby súd vydal trestný rozkaz, sp. zn. 5T/34/2015 zo dňa 13.03.2015, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 08.04.2015 a ktorým bol obžalovaný v tejto inej trestnej veci uznaný vinným a odsúdený v súlade s vyššie uvedeným. Následne uznesením Okresného súdu Zvolen, sp. zn. 5T/34/2015 zo dňa 11.01.2016 bolo rozhodnuté o podmienenej upustení o výkonu zvyšku trestu zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel akéhokoľvek druhu, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Zvolen, sp. zn. 5T/34/2015 zo dňa 13.03.2015 s určením skúšobnej doby v trvaní 12 mesiacov. Uznesením Okresného súdu Zvolen, sp. zn. 5T/34/2015 zo dňa 29.06.2017 bolo vyslovené, že tento sa v skúšobnej dobe podmienenej upustenia od výkonu zvyšku trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu osvedčil.

Obhajoba zároveň poukazovala, že obžalovaný zabezpečuje prepravu rodinných príbuzných (B. I., B. I. a H. I.) za poskytovanou zdravotnou starostlivosťou, pričom uvedené sa po zadržaní vodičského oprávnenia obžalovaného značne sťažilo; že obžalovaný je študentom vysokej školy v Bratislave; že je zamestnaný mimo obce trvalého bydliska, pričom prístup do zamestnania je sťažený. Zároveň žiadala, aby súd postupoval podľa § 39 ods. 1 Trestného zákona.

Vyhodnotiac všetky vyššie uvedené skutočnosti potom súd rozhodol obžalovanému priznať jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, že sa ku skutku priznal a svoj čin úprimne oľutoval. Pokiaľ ide o priťažujúce okolnosti, súd obžalovanému nepriznal žiadnu priťažujúcu okolnosť nakoľko nijakú nevzhliadol.

Obžalovaný bol uznaný vinným z trestného činu, a to prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona, kde zákon umožňuje súdu ukladať trest odňatia slobody až na 1 rok. S prihliadnutím však na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy ako i na jeho správanie po spáchaní trestného činu súd nepokladal za nevyhnuté, spravodlivé a primerané ukladanie trestu v podobe trestu odňatia slobody. Naopak, v súlade so zásadami ukladania trestov súd

vyhodnotil, že alternatívny trest v podobe trestu povinnej práce v rozsahu 240 hodín zabezpečí účel Trestného zákona, tento postihuje iba páchatel'a so zabezpečením čo najmenšieho vplyvu na rodinu a blízke osoby.

Súd súčasne podľa § 61 ods. 1, ods. 2 a ods. 3 Trestného zákona uložil obžalovanému aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v trvaní 67 (šesťdesiatšesť) mesiacov. K uvedenému je potrebné dodať, že obžalovaný sa prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona dopustil v súvislosti s vedením motorového vozidla. Zároveň súd ukladal trest zákazu činnosti v hornej polovici trestnej sadzby uvedenej v § 61 ods. 2 Trestného zákona z dôvodu, že obžalovaný už bol za trestný čin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 Trestného zákona, ktorého sa dopustil ako vodič dopravného prostriedku, odsúdený, a to trestným rozkazom Okresného súdu Zvolen, sp. zn. 5T/34/2015 zo dňa 13.03.2015, právoplatným dňa 08.04.2015. Je potrebné dodať, že aj keď je vyššie uvedené odsúdenie zahladené tak, ako to vyplýva z odpisu z registra trestov, toto nemá vplyv na ukladanie trestu zákazu činnosti podľa § 61 ods. 3 Trestného zákona, a to vzhľadom na ustanovenie § 61 ods. 7 Trestného zákona. Pokiaľ obhajoba s poukazom na zásady ukladania trestov apelovala, že trest zákazu činnosti je len fakultatívnej povahy, pričom súd tento druh trestu nemusí ukladať je potrebné zdôrazniť, že zmyslom trestu zákazu činnosti je dočasne zamedziť páchatel'ovi možnosť vykonávať činnosť, na výkon ktorej je potrebné osobitné povolenie, resp. výkon ktorej upravujú osobitné predpisy. Uloženie uvedeného trestu zároveň sleduje ten účel, ktorým je znemožnenie páchatel'ovi trestného činu, aby taký trestný čin v budúcnosti opätovne spáchal, pričom uvedené o. i. predstavuje aj účinný prostriedok ochrany bezpečnosti v cestnej premávke. Aj podľa ustálenej rozhodovacej praxe je potrebné páchatel'ovi, ktorý opakovane hrubo porušuje pravidlá cestnej premávky tým, že vedie motorové vozidlo pod vplyvom návykových látok, a to napriek tomu, že bol za tú istú trestnú činnosť už odsúdený, uložiť vždy zákaz viesť motorové vozidlá na dlhší čas (R 21/1982). Súd sa preto nestotožnil s názorom obhajoby čo do neukladania trestu zákazu činnosti, a to práve na jeho zmysel a účel jeho uloženia.

Pri úvahách o výmere trestu súd u obžalovaného skúmal aj to, či sú splnené podmienky na mimoriadne zníženie trestu zákazu činnosti podľa § 39 Trestného zákona. V tomto smere súd poukazuje, že pre použitie postupu vedúceho k mimoriadnemu zníženiu trestu podľa § 39 ods. 1 Trestného zákona je potrebné, aby boli zistené také okolnosti prípadu alebo pomery na strane páchatel'a, ktoré sú mimoriadne, niečím výnimočné a nevyskytujú sa často v iných obdobných prípadoch a zároveň, vzhľadom na ktoré by použitie trestnej sadzby ustanovenej trestným zákonom bolo pre páchatel'a neprimerane prísne, pričom na zabezpečenie ochrany spoločnosti by postačoval aj trest kratšieho trvania. Pod pojmom okolnosti prípadu sa rozumejú predovšetkým také skutočnosti, ktoré môžu ovplyvniť najmä povahu, charakter a iné objektívne okolnosti spáchaného trestného činu, pričom tieto musia byť také intenzívne a také závažné, aby ich bolo možné posúdiť ako výnimočné okolnosti prípadu. Medzi mimoriadne pomery páchatel'a je zase potrebné zaradiť tie okolnosti, ktoré nemajú priamy vzťah k spáchanému trestnému činu a môže ísť, napríklad o rodinné pomery, alebo zdravotný stav obžalovaného. Aj tieto však musia vykazovať známky určitej mimoriadnosti, výnimočnosti a neobvyklosti v iných obdobných prípadoch. V intenciách vyššie uvedeného súd konštatuje, že nevzhladol akékoľvek mimoriadne/výnimočné okolnosti prípadu, ktoré by odôvodňovali postup pre mimoriadne zníženie trestu zákazu činnosti. Rovnako súd nevyhodnotil pomery obžalovaného, ktoré by ho utvrdili v tom, že uložený trest zákazu činnosti by bol pre obžalovaného neprimerane prísny. To, že obžalovaný je študentom, chodí do zamestnania a rovnako, že prepravuje za zdravotnou starostlivosťou rodinných príslušníkov je možné síce hodnotiť pozitívne, uvedené sa však nijako nevyvíja bežným štandardom v spoločnosti, respektíve v rámci rodinných vzťahov. V neposlednom rade je potrebné dodať, že existujú aj iné alternatívne spôsoby prepravy či už obžalovaného, resp. jeho rodinných príslušníkov, pričom na vyššie uvedené osobné, školské, pracovné povinnosti, alebo rodinné hodnoty bolo nevyhnutné pamätať predtým, ako sa obžalovaný dopúšťal trestnej činnosti.

Súd zároveň podľa § 61 ods. 8 Tr. zákona obžalovanému do trestu zákazu činnosti započítal čas od zadržania vodičského oprávnenia od 11.05.2024.

Na základe uvedených skutočností a zisteného skutkového stavu samosudca rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, v lehote 15 dní od jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Banská Bystrica na Krajský súd v Banskej Bystrici. Odvolanie má odkladný účinok (§ 306 ods. 2 Trestného poriadku).

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku) V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308 ods. 2 Trestného poriadku)
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku) a to len vo svoj prospech (§ 308 ods. 2 Trestného poriadku)
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308 ods. 2 Trestného poriadku)
- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli (§ 308 ods. 2 Trestného poriadku)
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku), a to v neprospech obžalovaného (§ 308 ods. 1 Trestného poriadku). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68 Trestného poriadku)
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku), (§ 45 ods. 1 Trestného poriadku).

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.